Редакційні правила

Його Преосвященство*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Єпископ для народів за апостольським дорученням

Святий Ієронім, що пише, Караваджо (1605–1606), Галерея Боргезе, Рим. Череп — це memento mori: смерть може прийти будь-якої години, і тому заклик до покаяння: «Покайтесь, наближилось бо царство небесне.» (Матвія 4:17, переклад Куліша).

Суспільне надбання.

Праці Книжника Царства дотримуються правил, викладених нижче. Їх наведено тут для того, щоб кожен читач міг знати, як цитуються Святе Письмо та інші авторитетні джерела, чому наводяться ті чи інші джерела і що означають знаки та форми, ужиті на цих сторінках.

Святе Письмо

Письмо ніколи не змінюється. Письмо цитується слово в слово, точно так, як його надруковано в зазначеному виданні, і ніколи не змінюється — за жодних обставин і з жодної причини. Жодне слово, жодна літера, жоден розділовий знак не додається, не вилучається і не змінюється, і всередині тексту не ставиться жодних знаків виділення чи типографських позначок. Якщо надрукований текст, як видається, містить граматичну, орфографічну чи друкарську помилку, його залишають точно таким, яким він є. Письмо святе, і з ним нічого не роблять під приводом його виправлення. Коли єпископ бажає прокоментувати якесь місце, він робить це власними словами, поза цитатою.

Біблії, що використовуються. Англійською мовою Письмо цитується за Біблією короля Якова (King James Version; стандартний текст 1769 р., з апокрифами). Усіма іншими мовами Письмо цитується за усталеним опублікованим виданням Святої Біблії тією мовою, якою читає читач; його ніколи не перекладають наново з англійської. Було докладено всіх зусиль, щоб, де це можливо, цитувати офіційне видання визнаного біблійного товариства. Скрізь використовувалися видання, що є суспільним надбанням, головним чином для того, щоб уникнути питань авторського права та очікування дозволу на використання видання, захищеного авторським правом. Проте в деяких випадках, коли це було розважливо й необхідно, дозволу просили в біблійного товариства, відповідального за відповідну мову. Видання, ще захищені авторським правом, використовуються з дозволу їхніх видавців — наданого безпосередньо або через оприлюднену видавцем ліцензію, — або, де це дозволяє закон, як добросовісне використання.

Видання зазначається. У кожній цитаті з Письма зазначено видання, з якого її наведено, наприклад «(KJV)» англійською, «(Schlachter 1951)» німецькою або «(переклад Куліша)» українською.

Нумерація віршів. У деяких Бібліях окремі вірші пронумеровано інакше, особливо в Псалмах. Кожна мова наводить нумерацію своєї Біблії, тож посилання може дещо відрізнятися від англійського посилання на те саме місце.

Слова Христа. Слова Христа разом з їхніми лапками друкуються червоним — так, як їх визначає єпископ. У кількох місцях є суперечка, чи говорить Христос, чи євангелист, як в Івана 3:16; такі місця залишаються чорними.

Книги різного канону. Не всі церкви приймають ті самі книги як Письмо. Книга, яку приймають в одних церквах і не приймають в інших, — як-от книги апокрифів чи канону Ефіопської Православної Церкви Тевахедо — може цитуватися, і її цитування не означає жодного судження про її канонічний статус.

Порядок авторитетності

Джерела зважуються відповідно до такого порядку авторитетності, від найвищого до найнижчого. Кожного автора чи кожен твір віднесено до найвищої категорії, до якої він може належати; символ віри віднесено до собору, що його ухвалив, за тим винятком, що Апостольський Символ віри віднесено до дев'ятої категорії, а Афанасіїв Символ віри — до одинадцятої.

1. **Слова Христа**, де б їх не було записано в Письмі.
2. **Апостольські писання**: Євангеліє від Матвія; Євангеліє від Івана; 1, 2 і 3 Послання Івана; Об'явлення; тринадцять послань Павла; і 1 і 2 Послання Петра.
3. **Інші писання Нового Завіту**: Євангеліє від Марка, Євангеліє від Луки, Дії, Послання до євреїв, Послання Якова і Послання Юди.
4. **Старий Завіт**, разом з апокрифами в тому вигляді, у якому їх надруковано в Біблії короля Якова 1611 р.
5. **Апостольські отці**, з покоління, що прийшло після апостолів (бл. 95–150 рр. н. е.).
6. **Доникейські отці**, що жили до Нікейського собору (325 р. н. е.).
7. **Нікейські й посленікейські отці**, разом з отцями-пустельниками.
8. **Сім Вселенських соборів**, прийнятих і Сходом, і Заходом, разом із символами та визначеннями, ухваленими кожним із них.

9. **Пізніші собори**, не прийняті водночас і Сходом, і Заходом.
10. **Святі**: писання будь-якої особи, визнаної святою Церквою, східною чи західною, яку не віднесено до вищої категорії.
11. **Віросповідання, катехизми, папські й патріарші документи.**
12. **Літургійні тексти**, як-от давні літургії та Book of Common Prayer.
13. **Історичні християнські письменники, не зараховані до лику святих.**
14. **Давні неканонічні й нехристиянські джерела**, як-от псевдоепіграфи, Кумранські рукописи, Йосиф Флавій і греко-римські історики.
15. **Сучасні наукові дослідження.**
16. **Довідкові видання**, як-от словники й конкорданції, що служать інструментами, а не авторитетами.

Вибір джерел

Цитування не означає схвалення. Цитування енцикліки, чи будь-якого твору автора однієї деномінації, чи праці однієї церкви, а не іншої, не означає ні схвалення цієї деномінації чи церкви, ні будь-якої прихильності. Уривок обрано виключно тому, що єпископ визнав саме цей уривок, саме з цього джерела, особливо повчальним щодо розглядуваного питання, і з жодної іншої причини. Він не має наміру ні сприяти будь-якій деномінації, ні перешкоджати їй.

Істина там, де її знаходять. Єпископ вважає, що істина там, де її знаходять. Тому він може цитувати світські джерела, а також твори неканонічні або такі, що й досі є предметом суперечок між церквами. Він робить це тому, що як автор визнав наведений уривок особливо повчальним і переконався, що сказане ним є істиною.

Цитати й посилання

Цитати наводяться дослівно. Слова в лапках — це завжди точні слова цитованого джерела. Джерело ніколи не переказують так, ніби це цитата. Якщо точне формулювання джерела неможливо перевірити, його не цитують.

Трикрапки й квадратні дужки. Трикрапка (...) показує, що цитата починається чи закінчується посеред речення оригіналу або що слова пропущено. Слова у квадратних дужках усередині цитати відтворюються так, як вони стоять у цитованому виданні. До цитати з Письма ніколи нічого не вставляють.

Кінцеві примітки подають повний текст. Кожне авторитетне джерело, цитоване в праці, подано в її кінцевих примітках повністю, точними словами джерела, щоб читач міг прочитати саме джерело, а не посилання на нього.

Посилання. Якщо відступ окремо не зазначено, посилання й оформлення відповідають *Chicago Manual of Style* — методу, загальноприйнятому для богословських та історичних праць того роду, що публікуються тут. Праці Книжника Царства свідомо відступають від нього в таких аспектах і з таких причин:

1. **Займенники, що стосуються Бога, пишуться з великої літери** (Він, Його, Йому), так само як і слова, що належать Йому, як-от «Його правиця». Чиказький посібник зазвичай пише їх з малої літери. Тут їх пишуть з великої з благоговіння.
2. **Неповні цитати зберігають трикрапки.** Чиказький посібник зазвичай опускає трикрапку на початку чи наприкінці цитати. Тут її зберігають, щоб читач завжди знав, коли цитата, і насамперед цитата з Письма, подає не все речення.
3. **Кінцеві примітки подають повний текст кожного цитованого авторитетного джерела,** а не лише посилання. Це робиться для того, щоб читач міг прочитати саме джерело.
4. **Слова Христа друкуються червоним,** разом з їхніми лапками, за давнім звичаєм Біблій, у яких слова Христа виділено червоним, щоб слова Господа вирізнялися.
5. **«Господь» щодо Ісуса набирається капітеллю** у власній прозі єпископа, але ніколи — всередині Письма, з благоговіння.

Отці Церкви іншими мовами. Коли когось з отців Церкви цитують за англійським виданням, цитату на сторінці іншою мовою перекладено з цього англійського видання й позначено відповідно, наприклад «(перекладено з англійського тексту ANF 1)».

Велика літера з благоговіння. Займенники, що стосуються Бога, пишуться з великої літери (Він, Його, Йому), як і слова, що належать Йому в тому самому сенсі, — наприклад, коли сказано, що Христос сидить праворуч Його.

Господь капітеллю. У власній прозі єпископа слово «Господь», коли воно стосується Ісуса Христа, набирається капітеллю — в усіх мовах, писемність яких має великі літери. Усередині Письма цього ніколи не роблять.

Інші великі літери. З великої літери пишуться слова «Царство» (Боже і Небесне), «Книжник Царства», «Письмо», «Церква» (у значенні всього Тіла Христового) і «Святий Дух».

Орфографія і пунктуація. На англійських сторінках використовується американська орфографія. У переліку, розділеному крапками з комою, останній елемент вводиться словами «; і».

Титули. Титули подаються як форми звертання, а не як претензії на становище, і вживаються стримано.

«Його Преосвященство» (англійською «The Most Reverend») — форма звертання до єпископа, прийнята в Сполучених Штатах. Вона стосується посади, а не людини, і вживається з увічливості, а не як почесть, на яку претендують. Католицький посібник із форм звертання, вживаних у Сполучених Штатах, подає для листа до єпископа: «His Excellency, / The Most Reverend (full name).»[1]

D.D. Ступінь доктора богослов'я (Doctor of Divinity), який має єпископ Byers, було присуджено *honoris causa*, тобто як почесну відзнаку, а не після завершення курсу навчання, як це іноді робиться в Церкві.[2] Один із відомих прикладів — преподобний доктор Біллі Грем. Його найвищим ступенем, здобутим навчанням, був бакалавр гуманітарних наук (Bachelor of Arts),[3] а в 1948 році він отримав почесний ступінь доктора богослов'я.[4] До нього зазвичай зверталися «Dr. Graham» («доктор Грем»).[5] Серед інших, хто отримав почесні докторські ступені, — преподобний Гаррі А. Айронсайд, чия шкільна освіта закінчилася початковою школою;[6] преподобний Дж. Кемпбелл Морган;[7] євангеліст

Біллі Санді;[8] преосвященний Рональд Оуен Голл, єпископ Гонконгу та Південного Китаю;[9] К. С. Льюїс;[10] преподобний А. В. Тозер;[11] і свята Тереза Калькуттська.[12]

Імена. Святих, пап, патріархів та інших єпископів називають у формі, традиційній для їхньої власної Церкви або звичній у мові читача. Обрана форма не означає переваги жодній із церков.

Переклади. Сторінки іншими мовами, крім англійської, перекладено за допомогою штучного інтелекту, і авторитетним є англійський текст. Див. Примітка щодо перекладів і щодо влади.

Сайт

Зображення. Показуються лише зображення, що є суспільним надбанням або поширюються за вільною ліцензією, яка дозволяє таке використання, і кожне з них має підпис і зазначення джерела.

Нумерація, дати й редакції. Публікації нумеруються й датуються. Постійні сторінки можуть виправлятися на місці, а на виправленій сторінці може зазначатися дата її останньої редакції, щоб читач знав, яку версію він читає.

Виправлення. Читачів, які знайдуть помилку, і насамперед помилку в цитаті з Письма, просять написати на адресу, зазначену на головній сторінці. Помилки виправляються.

Скорочення

KJV	Біблія короля Якова (King James Version; стандартний текст 1769 р.)
ANF	*Ante-Nicene Fathers*, за ред. Александера Робертса і Джеймса Дональдсона, з подальшим номером тому
NPNF2	*Nicene and Post-Nicene Fathers*, друга серія, за ред. Філіпа Шаффа і Генрі Вейса, з подальшим номером тому
Easton	Бертон Скотт Істон, *The Apostolic Tradition of Hippolytus* (1934)
н. е.	нашої ери; лат. *Anno Domini* — року нашого Господа
бл.	близько; лат. *circa*

Остання редакція: 10 жовтня 2026 р.

Кінцеві примітки

1 Michael Andrews, «How to Address Church Officials, Bishops, Priests», *Adoremus Bulletin*, 15 серпня 2009 р., https://adoremus.org/2009/08/how-to-address-church-officials-bishops-priests/. На сторінці сказано: «Форми звертання, вживані в Сполучених Штатах у листуванні та в усному мовленні, подано нижче разом із деякими поштовими адресами церковних посадовців.» (переклад з англійської)

2 Франциск, *Veritatis Gaudium*, Apostolic Constitution on Ecclesiastical Universities and Faculties (8 грудня 2017 р.), ст. 51: «An honorary Doctorate can be conferred for special scientific or cultural merit in promoting the ecclesiastical sciences» («Почесний докторський ступінь може бути присуджений за особливі наукові або культурні заслуги в розвитку церковних наук», переклад з англійської), https://www.vatican.va/content/francesco/en/apost_constitutions/documents/papa-francesco_costituzione-ap_20171208_veritatis-gaudium.html.

3 Wheaton Archives & Special Collections, «Billy Graham Resources», Wheaton College, переглянуто 10 жовтня 2026 р.: «Graham matriculated at Wheaton in 1940 and graduated in 1943 with a BA in anthropology» («Грем вступив до Wheaton у 1940 році й закінчив його в 1943 році зі ступенем бакалавра (BA) з антропології», переклад з англійської), https://www.wheaton.edu/about-wheaton/museums-library-and-collections/wheaton-archives-and-special-collections/research/billy-graham-resources.

4 Wheaton Archives & Special Collections, «Select Chronology», The Evangelism & Missions Archives, Wheaton College, останнє оновлення 2 червня 2026 р.: «King's College commencement, received honorary Doctor of Divinity degree» («Випускна церемонія в King's College; отримав почесний ступінь доктора богослов'я», переклад з англійської), New Castle, DE, 7 червня 1948 р., https://www.wheaton.edu/__data/assets/file/0013/30370/Chronology-1934-2018.pdf.

5 David Van Biema, «Dr. Billy Graham: A Purposeful Life, An Indelible Legacy», *Guideposts*, [2018?], переглянуто 10 жовтня 2026 р.: «The Reverend Dr. Billy Graham, quite possibly the most influential and admired religious leader of the 20th century, passed away on Feb. 21, at the age of 99» («Преподобний доктор Біллі Грем, цілком можливо, найвпливовіший і найшанованіший релігійний діяч XX століття, помер 21 лютого у віці 99 років», переклад з англійської), https://guideposts.org/articles/prayer/inspirational-prayers/dr-billy-graham-a-purposeful-life-an-indelible-legacy/. Див. також Blake Killingsworth, «DBU Celebrates the Life of Billy Graham», Dallas Baptist University, 21 лютого 2018 р.: «DBU presented its first honorary doctorate to Dr. Billy Graham during a special ceremony held on the DBU campus» («DBU присудив свій перший почесний докторський ступінь докторові Біллі Грему під час особливої церемонії, що відбулася в кампусі DBU», переклад з англійської), https://www.dbu.edu/news/2018/02/dbu-celebrates-the-life-of-billy-graham.html; Erin Branham, «A Personal Memory of Dr. Billy Graham», BRIGHT-FM, 21 лютого 2018 р.: «Dr. Graham invited many millions of people to encounter Jesus in a personal way» («Доктор Грем закликав багато мільйонів людей

до особистої зустрічі з Ісусом», переклад з англійської), https://www.brightfm.com/shine/shine-daily/a-personal-memory-of-dr-billy-graham/; і Frank J. Beard, «Reflections on the life of Rev. Dr. Billy Graham», Illinois Great Rivers Conference, The United Methodist Church, 1 березня 2018 р.: «Dr. Graham received many awards, honorary degrees, and citations during his long life of 99 years» («За своє довге 99-річне життя доктор Грем отримав багато нагород, почесних ступенів і відзнак», переклад з англійської), https://igrc-www.brtsite.com/blogpostsdetail/11047520.

6 «Author Biography», Plymouth Brethren & Other Ministries: «Though his classes stopped with grammar school...» («Хоча його навчання закінчилося початковою школою...», переклад з англійської); «Wheaton College awarding an honorary Litt.D. in 1930 and Bob Jones University an honorary D.D. in 1942» («Wheaton College присудив йому почесний ступінь Litt.D. у 1930 році, а Bob Jones University — почесний ступінь D.D. у 1942 році», переклад з англійської), https://plymouthbrethren.org/node/5488.

7 «The G. Campbell Morgan Collection», Learning Commons, Chicago Theological Seminary: «Morgan received his Doctor of Divinity degree from Chicago Theological Seminary in 1902» («Морган отримав ступінь доктора богослов'я в Chicago Theological Seminary в 1902 році», переклад з англійської), https://ctslibrary.org/collections/Campbell_Morgan/intro.html.

8 Robert P. Muhlbach, «Billy Sunday, Evangelist», *Baseball Research Journal* (Society for American Baseball Research), 1980: Санді «had numerous honorary doctor of divinity degrees conferred upon him» («мав численні почесні ступені доктора богослов'я, присуджені йому», переклад з англійської), https://sabr.org/journal/article/billy-sunday-evangelist/.

9 University of Hong Kong, Honorary Graduates, «The Rt. Rev. Ronald Owen Hall»: «Doctor of Divinity *honoris causa*» («доктор богослов'я *honoris causa*», переклад з англійської), 64th Congregation, 1965, https://www4.hku.hk/hongrads/citations/mc-ma-ronald-owen-hall-the-rt-rev-ronald-owen-hall.

10 Gabriel Sewell, «Graduation week, celebrating Honorands: Great thinkers and writers», University of St Andrews Special Collections: «St Andrews awarded Clive Staples Lewis an honorary Doctor of Divinity in June 1946» («St Andrews присудив Клайву Стейплзу Льюїсу почесний ступінь доктора богослов'я в червні 1946 року», переклад з англійської), https://university-collections.wp.st-andrews.ac.uk/?p=11658.

11 «A.W. Tozer & Wheaton College», Wheaton College Special Collections, 27 лютого 2012 р.: «Wheaton College honored Tozer with an honorary doctorate (LLD) in 1950» («Wheaton College відзначив Тозера почесним докторським ступенем (LLD) у 1950 році», переклад з англійської); «Houghton College bestowed the honorary LLD two years later» («Houghton College присудив почесний ступінь LLD двома роками пізніше», переклад з англійської), https://lib-scblog3.wheaton.edu/?p=5051.

12 University of Hong Kong, Honorary Graduates, «The Reverend Mother Teresa»: «Doctor of Social Sciences *honoris causa*» («доктор соціальних наук *honoris causa*», переклад з англійської), 146th Congregation, 1993, https://www4.hku.hk/hongrads/graduates/m-c-o-m-o-b-e-hon-d-d-hon-dr-med-mary-bojaxhiu-teresa-the-reverend-mother-teresa. Також: *Duke of Edinburgh Is Installed as Chancellor of the University*, Anglia Television,

1977, East Anglian Film Archive, кат. 207990, запис, на якому видно, «receiving an honorary degree from the Duke that day» («як вона того дня отримує почесний ступінь від герцога», переклад з англійської), https://eafa.org.uk/work/?id=894726.